

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Dordrecht, van 23 juni 2011 in zaak nr. 11/18734 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 juni 2011 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 juni 2011, verzonden op 30 juni 2011, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 juli 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De vreemdeling klaagt in de enige grief dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het zicht op uitzetting naar Somaliland niet ontbreekt omdat de minister ter zitting onbestreden naar voren heeft gebracht dat uitzettingen naar Noord-Somalië gewoon plaatsvinden en er voorts overleg wordt gevoerd met de Somalilandse autoriteiten.

Daartoe voert de vreemdeling onder meer aan dat uit de landgebonden informatie van de Dienst Terugkeer en Vertrek (hierna: de DT&V) van 8 april 2011 volgt dat uitzetting naar Somaliland op grond van het Memorandum of Understanding van 1 juli 2009 (hierna: het MoU) sinds begin januari 2010 niet mogelijk is omdat de regering van Somaliland de uitvoering van het MoU tijdelijk heeft opgeschort.

2.1.1. De Afdeling heeft in haar uitspraak van 1 juli 2011 (in zaak nr. 201103632/1/V3; www.raadvanstate.nl) overwogen dat, ten tijde van belang, geen redelijk vooruitzicht op verwijdering naar Somaliland bestaat. Daaraan is ten grondslag gelegd dat de door de minister verrichte inspanningen om de autoriteiten van Somaliland te bewegen tot hervatting van de uitvoering van het MoU niet hebben geleid tot enig concreet resultaat en hij ter zitting van de Afdeling geen inzicht heeft kunnen geven in de inhoud van de contacten met deze autoriteiten. Voorts is bij dat oordeel betrokken dat uit de verklaringen van de minister blijkt dat er op grond van het MoU geen enkele uitzetting naar Somaliland heeft plaatsgevonden.

2.1.2. Ter zitting van de rechtbank op 16 juni 2011 heeft de minister verklaard dat er nog altijd uitzettingen naar Noord-Somalië plaatsvinden. De vreemdeling heeft die stelling weersproken door onder meer een beroep te doen op de van de minister afkomstige landgebonden informatie. In die informatie staat vermeld dat, voor zover thans van belang, met ingang van begin januari 2010 de gedwongen terugkeer naar Somaliland niet mogelijk is omdat de uitvoering van het MoU door de autoriteiten is opgeschort. De minister heeft geen feiten of omstandigheden naar voren gebracht waaruit

kan worden afgeleid dat ten tijde van de inbewaringstelling van de vreemdeling sprake was van nieuwe ontwikkelingen ten opzichte van bovenbedoelde landgebonden informatie en de hiervoor onder 2.1.1. vermelde uitspraak. Derhalve bestond ten tijde van het opleggen van de maatregel van bewaring geen redelijk vooruitzicht op verwijdering van de vreemdeling naar Somaliland. Gelet hierop had de rechtbank niet zonder een nadere motivering van de minister tot het bestreden oordeel kunnen komen. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen voor het overige is aangevoerd, behoeft geen bespreking meer. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 5 juni 2011 van de minister alsnog gegrond verklaren. Nu de minister de vrijheidsontnemende maatregel reeds heeft opgeheven, kan een daartoe strekkend bevel achterwege blijven. Aan de vreemdeling wordt met toepassing van artikel 106, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 na te melden vergoeding toegekend over de periode van 5 juni 2011 tot 18 juli 2011, de dag waarop de vrijheidsontnemende maatregel is opgeheven.

2.3. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 23 juni 2011 in zaak nr. 11/18734;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. kent aan de vreemdeling een vergoeding toe van € 3.440,00 (zegge: drieduizend vierhonderdveertig euro), ten laste van de Staat der Nederlanden, te betalen door de secretaris van de Raad van State;
- V. veroordeelt de minister voor Immigratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.311,00 (zegge: dertienhonderdelf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.K. van Leening, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

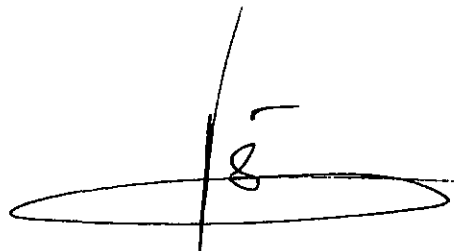
w.g. Van Leening
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 september 2011

243-513-644

Verzonden: 13 september 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink. It features a large, horizontal oval loop at the base. A vertical line descends from the top of the oval, crossing it near the center. To the right of the vertical line, there are several smaller, stylized loops and a short horizontal tick mark.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 11/18734, V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer

in het geding tussen

eiser,
gemachtigde: mr. S. Igdell, advocaat te Dordrecht,

en

de Minister voor Immigratie en Asiel, verweerder,
gemachtigde: drs. P. E.G. Heijdanus Meershoek, ambtenaar bij de Immigratie- en
Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Verweerder heeft eiser op 5 juni 2011 in vreemdelingenbewaring gesteld.

1.2. Bij faxbericht van 6 juni 2011 heeft eiser beroep ingesteld tegen de maatregel van
bewaring.

1.3. De zaak is op 16 juni 2011 behandeld ter zitting van een enkelvoudige kamer.
Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door mr. Klarenaar, kantoorgenoot van zijn
gemachtigde.

Verweerder is verschenen bij gemachtigde.
Voorts is ter zitting verschenen A. Abdi, tolk Somalisch.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000
(hierna: Vw 2000) kan, indien het belang van de openbare orde of de nationale veiligheid
zulks vordert met het oog op uitzetting, door Onze Minister in bewaring worden gesteld de
vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, laatste volzin, van de Vw 2000 strekt het beroep tegen een
vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 59 tevens tot een verzoek om
toekenning van schadevergoeding.

Ingevolge het vierde lid van artikel 94 van de Vw 2000 verklaart de rechtbank het beroep
tegen de maatregel van bewaring gegrond, indien zij van oordeel is dat de toepassing of
tenuitvoerlegging van de maatregel in strijd is met de Vw 2000 of bij afweging van alle
daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. In dat geval

beveelt de rechtbank de opheffing van de maatregel of een wijziging van de wijze van tenuitvoerlegging daarvan.

Ingevolge artikel 106, eerste lid, eerste volzin, van de Vw 2000 kan de rechtbank, indien zij de opheffing van een maatregel strekkende tot vrijheidsontneming beveelt, dan wel de vrijheidsontneming reeds voor de behandeling van het verzoek om opheffing van die maatregel wordt opgeheven, aan de vreemdeling een vergoeding ten laste van de Staat toekennen.

2.2. In de schriftelijke vastlegging van de maatregel van bewaring is vermeld dat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling van eiser vordert, omdat het gevaar bestaat dat hij zich aan zijn uitzetting zal onttrekken. De gronden van de maatregel zijn dat eiser:

- niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000);
- zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn;
- geen vaste woon- en verblijfplaats heeft.

2.3. Eiser heeft, samengevat, het volgende aangevoerd.

Eiser is een uitgeprocedeerde asielzoeker uit Noord-Somalië. Op 9 juni 2011 heeft eiser te kennen gegeven een herhaalde asielaanvraag in te willen dienen. Voorts voert eiser aan dat het zicht op uitzetting sinds het opleggen van de maatregel van bewaring ontbreekt. Eiser acht hierbij het volgende van belang. Uit de landgebonden vertrekinformatie van de Dienst Terugkeer & Vertrek (hierna: DT&V) welke op 8 april 2011 is opgemaakt, blijkt dat gedwongen uitzettingen naar (Somaliland) Noord – Somalië op grond van de Memorandum of Understanding (hierna: MoU) sinds begin januari 2010 niet mogelijk is omdat de nieuwe regering de MoU tijdelijk heeft opgeschort. Hieruit wordt dus duidelijk dat gedwongen uitzettingen naar Somalië niet plaats kunnen vinden. Voorts zal eiser niet meewerken aan een vrijwillige uitzetting naar Somalië. Eiser kan in verband met de politieke problemen welke hij in Somalië heeft niet terugkeren. De uitzetting van eiser, in het geval ook de herhaalde asielaanvraag zal worden afgewezen, zal gedwongen moeten plaatsvinden. Eiser benadrukt dat hij niet open staat voor vrijwillig vertrek omdat hierbij verklaringen dienen te worden ondertekend waarop diverse gegevens staan vermeld. Dit blijkt ook uit de landgebonden vertrekinformatie van de DT&V. Deze gegevens komen dan terecht bij de Somalische autoriteiten waar eiser problemen mee heeft. Eiser verzet zich dan ook tegen verstrekking van gegevens aan de Somalische autoriteiten. Voorts verwijst eiser in dit kader naar twee uitspraken waarin twee verschillende rechtbanken hebben geoordeeld dat zicht op uitzetting naar Somalië ontbreekt. Eiser verwijst naar de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen van 21 maart 2011, onder procedurenummer: Awb 11/6888 en de uitspraak van deze rechtbank nevenzittingsplaats Maastricht van 31 maart 2011, onder procedurenummer Awb 11/9645. Eiser stelt zich dan ook op het standpunt dat de maatregel van bewaring ten onrechte aan hem is opgelegd, omdat er geen zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn naar Somalië is.

Voorts stelt eiser zich op het standpunt dat met een lichter middel had kunnen worden volstaan. Zo had aan eiser een meldplicht opgelegd kunnen worden. Het feit dat eiser zelf naar de politie is gestapt duidt erop dat hij zich niet aan toezicht zal onttrekken. De maatregel van bewaring is dan ook ten onrechte aan eiser opgelegd.

2.4. Verweerder heeft, samengevat, het volgende naar voren gebracht.

Gelet op de gronden van de maatregel bestaat geen aanleiding een lichter middel op te leggen. Het samenstel van factoren maakt dat een risico op onttrekking aan uitzetting wordt aangenomen. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling), heeft dit geaccepteerd.

Voorts voert eiser aan dat er wel zicht op uitzetting bestaat. Gelet op de lopende procedure in het kader van de herhaalde asielaanvraag is eiser thans niet verwijderbaar. In dit kader brengt verweerder naar voren dat uitzetting naar Noord-Somalië geen probleem is. Naar Zuid- en Centraal-Somalië vinden op dit moment geen uitzettingen plaats. Er vinden echter voor die gebieden overleggen plaats met de nieuwe verantwoordelijke (Interiaal) Minister. Deze Minister is bezig met het bestuderen van de Memorandum of Understanding (hierna: MoU). Tevens wijst verweerder op de plicht van eiser om mee te werken.

2.5. De rechtbank oordeelt als volgt.

2.5.1. De rechtbank stelt vast dat de gronden die aan de maatregel van bewaring ten grondslag zijn gelegd, door eiser niet zijn bestreden.

2.5.2. Het betoog dat zicht op uitzetting naar (Noord-Somalië) Somaliland sinds januari 2010 ontbreekt omdat er geen gedwongen uitzettingen naar Somalië plaats kunnen vinden faalt nu verweerder onbestreden ter zitting naar voren heeft gebracht dat slechts naar Zuid- en Centraal-Somalië niet wordt uitgezet, doch dat uitzettingen naar Noord-Somalië wel gewoon plaatsvinden. Hierbij komt dat er overleg wordt gevoerd met de nieuwe (Interiaal) Minister. Het betoog dat eiser vanwege politieke problemen niet naar Somalië kan worden uitgezet staat in deze procedure niet ter toetsing. Deze beroepsgrond is asielgerelateerd en zal in de herhaalde asielprocedure worden getoetst. Zolang deze procedure loopt zal eiser niet worden uitgezet. Voorts gaat de rechtbank ervan uit dat na een beslissing op eisers herhaalde asielaanvraag contact zal worden opgenomen met de Somalische autoriteiten. Het betoog dat eiser niet openstaat voor vrijwillig vertrek omdat hierbij verklaringen dienen te worden ondertekend waarop diverse gegevens staan vermeld faalt nu op eiser de rechtsplicht rust om volledig en actief mee te werken aan zijn uitzetting.

2.5.3. Voor zover eiser onder verwijzing naar de uitspraken van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen, van 21 maart 2011, procedurenummer Awb 11/6888 LJN: BP9599 en van nevenzittingsplaats Maastricht, van 31 maart 2011, procedurenummer Awb 11/9645, een beroep heeft willen doen op het gelijkheidsbeginsel, faalt dit beroep. Een beroep op het gelijkheidsbeginsel kan slechts worden onderbouwd door verschil in behandeling van gelijke gevallen door verweerder, waarvan evenwel niet is gebleken.

2.5.4. Gelet op de gronden van de maatregel en het feit dat eiser niet bereid is mee te werken aan terugkeer naar Somalië heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank op het standpunt kunnen stellen dat de mogelijkheid bestaat dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken en dat er geen reden is om een lichter middel dan bewaring toe te passen. Het betoog dat eiser zelf naar de politie is gestapt biedt geen aanknopingspunt voor een ander oordeel.

2.6. Het beroep is derhalve ongegrond.

Er is geen grond voor schadevergoeding.

De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling op grond van artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

2.7. Gezien het voorgaande beslist de rechtbank als volgt.

3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. J.C. de Kuijer, rechter, en door deze en C. Groenewegen, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 23 juni 2011

Afschrift verzonden op: 30 JUN 2011

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen hoger beroep instellen. Het instellen van hoger beroep geschiedt door het indienen van een beroepschrift bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage, binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak. Het beroepschrift moet een grief of grieven tegen deze uitspraak bevatten. U moet een kopie van deze uitspraak meezenden met het beroepschrift.

KLARENAAR advocaten

Mr H.W. F. Klarenaar
Mr J. van der Stel
Mw. Mr.S.Igdell
Postadres:
Postbus 939
3300 AX Dordrecht
Bomkade 14
Dordrecht
Tel.: 078 631 24 68
Fax: 078 613 38 04

Afdeling bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

=per telefax: 070 365 13 80=
=per gewone post=

Dordrecht, 7 juli 2011

APPËLSCHRIFT/ Hoger Beroepschrift

Inzake : / Staat
Appellant :
Nationaliteit : Somalische

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 7 JUL 2011	
ZAAKNR.	20110 4448
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

De heer van Somalische nationaliteit, verder te noemen appellant, te dezer zake woonplaats kiezende te (3311 JD) Dordrecht, aan de Bomkade 14, ten kantore van mr. S. Igdelli, advocaat te Dordrecht, die tot het indienen van het onderhavige hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigd is, zulks met het recht van substitutie.

Appellant stelt hierbij en middels dit schrijven hoger beroep in tegen de in kopie bijgevoegde uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Dordrecht, sector bestuursrecht, vreemdelingenkamer, (reg.nr.: AWB 11/18734), uitgesproken op 23 juni 2011 en verzonden op 30 juni 2011.

Dit appèlschrift berust op de navolgende grief:

Grief 1:

Ten onrechte overweegt de rechtbank in voornoemde uitspraak het volgende:

r.o. 2.5.2.

"Het betoog dat zicht op uitzetting naar (Noord- Somalië) Somaliland sinds januari 2010 ontbreekt omdat er geen gedwongen uitzettingen naar Somalië plaats kunnen faalt nu verweerder onbestreden ter zitting naar voren heeft gebracht dat slechts naar Zuid- en Centraal Somalië niet wordt uitgezet, doch dat uitzettingen naar Noord- Somalië wel gewoon plaatsvinden. Hierbij komt dat er overleg wordt gevoerd met de nieuwe (Interim) Minister. "

ADVOCLEIM®

Toelichting op grief 1:

Appellant kan zich niet verenigen met deze overweging van de rechtbank. Appellant is van mening dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat het zicht op uitzetting naar (Noord- Somalië) Somaliland niet zou ontbreken.

Appellant heeft zich op het standpunt gesteld dat uit de landgebonden vertrek-informatie van de DT&V welke op 8 april 2011 is opgemaakt, blijkt dat gedwongen uitzetting naar (Somaliland) Noord- Somalië op grond van de Memorandum of Understanding (MuO) sinds begin januari 2010 niet mogelijk is, omdat de nieuwe regering de MuO tijdelijk heeft opgeschort. Appellant is dan ook van mening dat hieruit volgt dat er geen gedwongen uitzetting naar Somalië plaatsvinden. Voorts is er namens appellant aangevoerd dat hij niet terug kan keren naar Somalië i.v.m. politieke problemen.

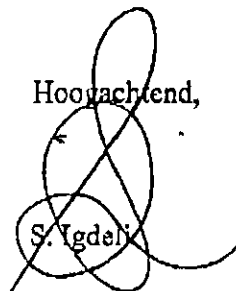
Hierbij is verder van belang dat appellant heeft aangegeven, wat ook uit het voornoemd landgebonden vertrek-informatie blijkt, dat bij vrijwillig vertrek er verklaringen dienen te worden ondertekend waarop diverse gegevens staan vermeld. Deze gegevens komen dan terecht bij de Somalische autoriteiten waar appellant problemen mee heeft. Appellant kan dan ook niet aan een vrijwillige terugkeer meewerken. Dit betekent dan ook dat een mogelijke uitzetting van appellant gedwongen zal moeten plaatsvinden.

Zoals hiervoor al aangegeven, is gebleken dat sinds begin januari 2010 geen gedwongen uitzettingen hebben plaatsgevonden. Hiermee heeft appellant zich op het standpunt gesteld dat er voor hem ook geen zicht op uitzetting naar Somalië is. De rechtbank had dan ook nader moeten motiveren waarom er specifiek in het geval van appellant wel zicht op (gedwongen) uitzetting zou zijn naar Somalië nu er sinds januari 2010 geen uitzetting hebben plaatsgevonden.

Conclusie:

- de aangevallen uitspraak van de rechtbank, waarvan hoger beroep, nietig te verklaren dan wel te vernietigen;
- voor zover rechtens gewenst te bepalen dat de rechtbank in deze een nieuwe uitspraak zal moeten formuleren met inachtneming van Uw uitspraak;
- verweerder te veroordelen in de (proces) kosten.

Hoogachtend,

S. Igdeli